

ment, at det var en Fordel, naar Dyrslægen kendte den paagældende Ejer. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at det var en Fordel, at den praktiserende Dyrslæge kendte de Besætnings Sundhedstilstand, hvorfra Dyrene kommer, men det er jo noget helt andet end det, det ærede Medlem paaduttede mig.

Der er talt forfærdelig meget om Befordringsudgifterne ved § 2-Kontrollen; men ser vi udover Landet, ved ærede Medlemmer dog udmærket godt, at i de allerfleste Tilfælde er Forholdet det, at de Slagtere, som har § 2-Kontrol, og Dyrslægerne bor omtrent Side om Side i samme By, saaledes at Befordringsgodtgørelsen er meget mindre, end der gives Udtryk for. Jeg vil i denne Forbindelse overfor den højtærede Minister sige, at det glædede mig, at den høj'ærede Minister nu kun stiller Udgifterne til Dyrslægens Befordring og Udgiften til Befordring af levende Dyr overfor hinanden og gaar bort fra det, den højtærede Minister ubetænksomt havde anført i Bemærkningerne, nemlig Slagtehusenes Amortisation og Forrentning. Det var det, jeg paatalte i Gaar, at Udgifterne til Transport af levende Dyr og Udgifterne til Slagtehusenes Amortisation og Forrentning vilde blive betydelig større end de Udgifter, der nu haves i § 2-Kommunerne. Det glædede mig, at den højtærede Minister nu indirekte har indrømmet mig Rigtigheden deraf.

Det ærede Medlem var forbavset over mit voldsomme Angreb paa § 1. Ja, jeg maa sige, at det er jeg ogsaa, for jeg kan ikke indrømme, at jeg har rettet noget som helst voldsomt Angreb paa § 1-Kommunerne. Det hørte afhænger jo altid af de Øren, man hører med, og naar det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen nu helst vilde have, at det forholdt sig saaledes, at jeg skulde have angrebet § 1-Kommunerne, ja, saa kan det ærede Medlem jo gaa herop og forsøge at give det Udseende af, at det forholdt sig saaledes, men hvis man gennemlæser mine Udtalelser, vil man se, at jeg udtrykkelig har sagt, at der var ikke nogen som helst Grund til at kritisere § 1-Kommunerne. Jeg drog en Sammenligning mellem § 1- og § 2-Kommunerne, og det vil jeg mene, at jeg har Ret til. Nu indrømmer det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen, at der ogsaa kan begaa Fejl i § 1-Kommunerne; og saa er det ærede Medlem og jeg fuldstændig enige; der er kun den Forskel mellem det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen og mig, at det ærede Medlems Udtalelser gaar ud paa, at i § 1-Kommunerne er Fejltagelser tilgivelige, men i § 2-Kommuner er de bevidste. Jeg lader

trygt det ærede Medlem staa med denne Opfattelse af Forholdene.

Til Slut bebrejdede det ærede Medlem mig, at jeg havde ladet mine Udtalelser i Gaar præge af min Silling som Dyrslæge. Da det her drejer sig om et fuldstændig sagligt Forslag, og jeg gennem adskillige Aar har beskæftiget mig baade praktisk og teoretisk med Kødkontrol, vil jeg indrømme, at det er noget vanskeligt for mig at lade denne min Viden fuldstændig undertrykke, naar jeg staar og skal tale om saadant et Forslag, selv om det er i et Parlament. Paa den anden Side maa jeg sige, at Stillingen bliver noget vanskelig, idet jeg erindrings fra forrige Aar, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen ved en bestemt Lejlighed bebrejdede mig, at jeg herfra ikke vilde udtale mig i min Egenskab af Dyrslæge, og sagde, at naar en Dyrslæge ikke vilde udtale sig som Dyrslæge her, saa har vi overhovedet ikke Brug for Dyrslæger i denne Sal. Saa staar jeg jo og ved knap, om jeg skal tale paa den ene eller den anden Maade; og derfor maa jeg tale, saadan som det passer mig selv, naar det blot er i Overensstemmelse med den højtærede Formand.

Den højtærede Minister sagde, at der vil ikke være nogen som helst Grund til at forelægge dette Spørgsmaal for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne; det var et Spørgsmaal, som de ikke kunde have nogen Interesse af, og som man ikke kunde have Interesse af at høre deres Mening om. Jeg forstaar altsaa, at Ministeren ikke har forespurgt disse Parter. Men er der i det hele nogen, den højtærede Minister har spurgt? Er ikke de kommunale Sogneraadforeninger og Foreningerne for Egne med bymæssig Bebyggelse spurgt? Foreligger der ikke noget Svar fra dem? Jeg har en Mistanke om, at der foreligger Svar fra begge disse Parter; og hvorledes Svaret er, kan man muligvis tænke sig til, naar man ved, at dette Svar ikke er kommet med i Bemærkningerne til dette Lovforslag. Men jeg vil haabe, at det Svar, der er kommet fra disse to Institutioner, i alt Fald kan blive tilstillet Udvalget, saa vi dér kan blive bekendt med det.

Ministeren siger, at han vil sikre de Kommuner, der tager den bedste Kontrol, imod dem, der tager den ringere. Men jeg paaviste netop i mit Indlæg i Gaar, at der ikke er nogen Forskel, i alt Fald kun en ringe Forskel, mellem § 1-Kommunerne og § 2-Kommunerne. Og naar nu den højtærede Minister i Dag saa stærkt fremhæver de Dyrslægers Dygtighed, som udelukkende beskæftiger sig med Kødkontrol, saa spørger